

Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ειδικό Γυμνάσιο - Λύκειο Αναπήρων Παίδων Ν. Λιοσίων, 1991

Το σχολείο μας ιδρύθηκε το 1983 και φιλοξενεί παιδιά με κινητικές αναπηρίες. Αποτελείται από 2 βαθμίδες, Γυμνάσιο και Λύκειο κι έχει δυναμικό 42 μαθητές, ηλικίας 11 έως και 34 χρόνων.

Πριν από την επίσκεψη των παιδιών στο ΚεΜΑ έγινε συνάντηση με τους υπευθύνους του Μουσείου, όπου αποφασίστηκε να το επισκεφθούν οι μαθητές και των 2 βαθμίδων και να παρακολουθήσουν 2 διαφορετικά προγράμματα, δηλαδή το πρόγραμμα για την ιστορία του Βράχου και των μνημείων του και το πρόγραμμα για τα μουσικά όργανα των αρχαίων Ελλήνων.

Κατά την προετοιμασία της επίσκεψης μιλήσαμε για την Ακρόπολη, τα μνημεία της και τα προγράμματα που το σχολείο θα παρακολουθούσε στο ΚεΜΑ, με ιδιαίτερη έμφαση στην προετοιμασία των μαθητών μας σχετικά με τους ρυθμούς των αρχαίων ναών.

Το πρόγραμμα εντυπωσίασε πολύ τους μαθητές. Οι αναφορές στα μουσικά όργανα των αρχαίων Ελλήνων καθώς και ότι είδαν και άγγιξαν τα εκμαγεία των γλυπτών στο ισόγειο του ΚεΜΑ, τους εντυπωσίασαν πάρα πολύ, όπως προκύπτει μέσα από τις εκθέσεις τους, αλλά και από το γεγονός ότι πολλά παιδιά θέλησαν να φωτογραφηθούν και μαζί τους.

Από την επομένη της επιστροφής στο σχολείο άρχισε, με μεγάλο κέφι από τους μεν (δηλαδή το Γυμνάσιο) αλλά και με αξιοσημείωτη αδιαφορία από τους δε (δηλαδή το Λύκειο), το πρόγραμμα εφαρμογών του υλικού, που αρχίσαμε να επεξεργαζόμαστε και που είχε σχέση με το χώρο που είχαμε επισκεφθεί.

Όλοι οι μαθητές του Λυκείου αρνήθηκαν κατηγορηματικά να γράψουν ένα κείμενο με τις σχετικές από την επίσκεψη εντυπώσεις. Οι δικαιολογίες υπήρξαν πολλές, που όμως τις θεωρούμε ουσιαστική άρνηση, αφού δεν αντιπρότειναν καλύτερες λύσεις.

Ωστόσο, οι μαθητές του Γυμνασίου μάς αποζημίωσαν, καθώς ανέλαβαν να συντάξουν τα σχετικά των εντυπώσεων από την επίσκεψή μας κείμενα, και σήκωσαν στους ώμους τους το κύριο βάρος των εφαρμογών τεσσάρων διαφορετικών προγραμμάτων:

Οι ένδεκα "μικροί" του σχολείου μας, της Α' Γυμνασίου, επέδειξαν ζήλο αξιομνημόνευτο και ακούραστο φρόνημα να φέρουν σε πέρας όλο το πρόγραμμα. Κανένας μαθητής δεν έμεινε που να μην εφαρμόσει τα πάντα που απαιτούσε το υλικό που προσφερόταν:

- Όλοι ασχολήθηκαν με τη συναρμολόγηση παζλ της πρόσοψης του ναού της Αθηνάς Νίκης. Οι περισσότεροι χωρίς δυσκολία, αλλά άλλοι για πρώτη φορά στη ζωή τους.
- Όλοι χρωμάτισαν τέσσερα διαφορετικά σχέδια (κιθάρα, κυμάτια, φάνωμα, Μέδουσα). Οι μαθητές μας διευκολύνθηκαν εδώ με μεγεθύσεις όλων των σχετικών σχεδίων. Χρησιμοποίησαν μαρκαδόρους και ξυλομπογιές, αγνόησαν όλους τους κανόνες τούς σχετικούς με τα χρώματα που πιθανόν θα έπρεπε

(μιμούμενοι τους τρόπους της αρχαιότητας) να χρησιμοποιήσουν. Κυριάρχησε λοιπόν η καθαρή επιθυμία και ευχαρίστησή τους. Τα παιδιά πρωτοτύπησαν, ενώ ταυτόχρονα μας προμήθευσαν μια σειρά ερωτημάτων και ενδείξεων γύρω από την ψυχοπαιδαγωγική έρευνα που αφορά τα συγκεκριμένα τους προβλήματα:

- Όπου, π.χ., οι φωτοτυπίες ήταν κακές ή έλειπε κάποιο κομμάτι του σχεδίου, στάθηκε αδύνατο το τμήμα αυτό αναλογικά να το συμπληρώσουν.

- Εμφάνισαν αξιοσημείωτες δυσκολίες να ξεχωρίσουν τα μέρη απ' το όλον (π.χ., τα 2 φίδια στο κάτω μέρος του κεφαλιού της Μέδουσας), κι έτσι αναλόγως και χωριστά να τα χρωματίσουν.

- Χρησιμοποιώντας καθαρά προσωπικά (ελεύθερα) χρώματα, εξέφρασαν τα συναισθήματά τους και προμήθευσαν στη σχολική πράξη –με τον τρόπο αυτό– ένα ακόμη στοιχείο περαιτέρω ουσιαστικής γνωριμίας και προσέγγισης τους από την πλευρά μας.

- Θυμήθηκαν, τέλος, χρωματίζοντας όσα είδαν και άγγιξαν στο ΚεΜΑ, π.χ. τη λύρα που χρωμάτιζαν και που έπαιξαν μαζί της κατά τη διάρκεια της επίσκεψής τους στο Μουσείο.

• Το τρίτο μέρος των ενασχολήσεών τους υπήρξε η κατασκευή αρχαίας ενδυμασίας. Χρησιμοποιήθηκαν για την εφαρμογή του προγράμματος αυτού μεγεθυμένα γυμνά σχέδια αρχαίου άνδρα και γυναίκας, παπιέ γκοφρέ διαφόρων χρωμάτων, κλωστές, κόλλες και ψαλίδια. Η προθυμία υπήρξε το ίδιο αξιομνημόνευτη. Κανένας δεν έμεινε χωρίς να φτιάξει ενδύματα και άνδρα και γυναίκα! Η επιλογή των χρωμάτων των ενδυμάτων υπήρξε ελεύθερη και προσωπική τους, το ίδιο και ο σχεδιασμός της ενδυμασίας. Οι μαθητές δημιουργώντας τα σχέδια, ξαφνιάζονταν και οι ίδιοι από το ωραίο αποτέλεσμα:

Από τα σχέδια αυτά, στην αρχή, προτιμήθηκαν περισσότερο οι γυναίκες. Τα κορίτσια διάλεγαν να ντύσουν γυναικεία κορμιά, τα αγόρια ανδρικά. Στο τέλος οι ισορροπίες ανατράπηκαν, γι' αυτό και βρεθήκαμε με περισσότερους άνδρες απ' ό,τι γυναίκες, ενώ οι φορεσιές σε χρώμα και φαντασία ποίκιλλαν.

• Το τελευταίο μέρος των ενασχολήσεων περιελάμβανε την κατασκευή των γύψινων εκμαγείων και στη συνέχεια το χρωματισμό τους με τέμπερες.

Το πρόγραμμα, στο σύνολό του, προήγαγε αφενός τις γνώσεις μας πάνω σε άγνωστες πτυχές των προβλημάτων των παιδιών που φοιτούν σε "ειδικά σχολεία", αλλά και απελευθέρωσε ένα ολόκληρο σύμπλεγμα σχέσεων συνεργασίας, επαφής και συναισθημάτων που αναδύθηκαν απ' αυτήν τη διεργασία. Κλείνοντας σας παραθέτω κάτι απ' αυτά που τα παιδιά έγραψαν:

"... Γενικά όλα μου άρεσαν· αλλά θα ήθελα πολύ, αν ξανάρθουμε στο πρόγραμμα να συμπεριλαμβάνεται κι ένας περίπατος πάνω στην Ακρόπολη...".

Σ. Μαλαμίδου

